

Lad mig så sige til hr. Søvnald, som jeg sagde tidligere: Danmark har jo deltaget loyalt i NATO-operationer. Jeg har ikke været medlem af Dansk Folkeparti under hverken Bosnien- eller Kosovoaktionerne, men jeg kan godt sige, at for mit eget vedkommende sagde jeg klart nej til Kosovo, fordi jeg ikke syntes, det var en forsvarsopgave, men en missionerende opgave, som NATO påtog sig. Jeg er modstander af missionsselskaber, især når de bruger våben til at forsøge at omvende folk.

Irak er noget andet. Det er den vestlige verdens selvforsvar imod en terrorisme, der truer selve nerven i Vesten, og det er klart, at her er vi med i en international styrke på samme måde – jeg kan supplere hr. Søvnalds hukommelse – som vi også har været det i Afghanistan. Det er til syvende og sidst en forsvarsaktion, men Kosovo var noget andet. Dengang var jeg som sagt ikke medlem af Dansk Folkeparti, men jeg sagde nej til det, fordi jeg syntes, det var en afsporing af NATO's oprindelige formål, som var en forsvarsalliance, mens NATO i Kosovo blev brugt til en form for mission for menneskerettighederne.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Tak for hr. Søren Krarups svar, der jo på en måde bekræfter, at det er ikke et skift i Dansk Folkepartis holdning – forstået på den måde, at man har ændret sin oprindelige opfattelse. Det afhænger, om man så må sige, af omstændighederne ved de forskellige konflikter. Det synes jeg var et meget klart svar, der siger, at Dansk Folkeparti selvfølgelig fra gang til gang vil vurdere, om man vil gå med, eller om man ikke vil.

Det eneste, jeg så mangler et svar på, er om situationen i Bosnien i 1995-1996. Det var på det tidspunkt – jeg tror, alle husker det meget tydeligt – at serbiske fascister skød oppe fra Igmanbjergene ned mod Sarajevo med Sniper og alle de andre ting. Børn blev slået ihjel, bomber faldt ned på markedspladser, hvor børn og unge var forsamlet, osv., osv. Det var meget ubehageligt, og her blev NATO anvendt – i øvrigt med SF's støtte – til at sikre, at de ting ikke længere kunne foregå. Hvordan er det efter hr. Søren Krarups opfattelse? Påhvilede der på det tidspunkt det internationale samfund den opgave at gribe ind og lukke af for, at serbiske fascister kunne dræbe muslimer?

Kl. 23.30

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Krarup, og derefter er der noget, der tyder på, at vi kommer tilbage til ordførerrækken og hr. Helge Adam Møller.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg må tilstå, at Bosnienepisoden ikke står mig helt klart, men jeg synes så, at jeg kan sige i al almindelighed, at jeg synes, det er rimeligt, at man griber ind til beskyttelse af en truet part i en borgerkrig.

Vi har jo også gjort det tidligere. Jeg husker fra min soldatertid, at der var der noget, der hed Gaza, og der var også noget, der hed Cypern, hvor man altså stillede styrker til rådighed for at prøve på at opretholde en form for fred. Det synes jeg er ganske i orden. Det er ikke nogen operation af samme art som f.eks. EU her.

Men det ville jeg ikke have noget imod. Det er stadig væk en international styrke, der sigter efter at skabe fred i et ufredeligt område, men som altså stadig væk bygger på en forsvarsalliance, hvor man ikke overskrider den enkelte stats suverænitet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Helge Adam Møller (KF):

Da man indgik det nuværende forsvarsforlig for snart 4 år siden, gik forligspartierne et stort skridt mod at modernisere og tilpasse forsvaret til fremtidens trusler. Men lad mig sige lige ud: Man gik langt dengang, men man gik ikke langt nok. Det bør vi gøre denne gang.

Det er uacceptabelt, hvis vi og NATO samlet set har for mange kampvogne, for meget selvkørende artilleri, for mange jagerfly, for mange minelæggere, samtidig med at der mangler specialstyrker, lufttransportkapacitet, højt uddannede fuldt mobile infanterikampstyrker eller enheder, som er særlig egnede til at imødegå angreb med kemiske og biologiske våben.

En del politikere og folk fra forsvaret har talt om, at et kommende forsvarsforlig skulle give dansk forsvar tid til konsolidering frem for nye ændringer. Lad mig sige det lige ud: Det kan man godt glemme alt om. Tiden er inde til yderligere og nødvendige ændringer. Vi skal bruge det gamle konservative slogan: »Forandre for at bevare«. Forandre for at bevare et forsvar, der er skræddersyet til den verden, vi lever i i dag, og ikke den verden og de trusler, vi har forladt.